

КАМЯНІЦА, вёска ў Ізабелінскім с/с Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл. Цэнтр калгаса імя Святлода. За 18 км на Пд ад Ваўкавыска, 110 км ад Гродна. 254 ж., двароў 92 (1971). Адр. сувязі. Брацкая магіла сав. воінаў Айч. вайны.

КАМЯНПОЛЛЕ, вёска ў Камянопольскім с/с Міёрскага р-на Віцебскай вобл. Цэнтр калгаса «Праўда». За 5 км на З ад Міраў, 195 км ад Віцебска, на аўтамабільнай дарозе Міёры — Браслаў. 196 ж., гасп. 55 (1971). Пач. школа, клуб, б-ка, фельч.-ак. пункт, магазін. Помнік землякам, якія загінулі ў Вял. Айч. вайну.

КАМЯНЮКІ, вёска ў Камянецкім р-не Брэсцкай вобл., на р. Права Ясная. Цэнтр сельсавета і запаведна-памяўнічай гаспадаркі «Белавежская пушча». За 23 км на Пн ад Камяніца, 63 км ад Брэста, 51 км ад чыг. ст. Жабінка, канцавы аўтобусны прыпынак на дарозе, якая злучае вёску з Камянцом. 970 ж., двароў 301 (1971). Лесазавод, камбінат быт. абслугоўвання, метэастанцыя, таксідэрмічная майстэрня. Сярэдняя школа, клуб, б-ка, дзіцячыя яслі-сад, ашэка, адр. сувязі, сталова, рэстаран, 2 магазіны, гасцініца. Дзіцячая турысцкая база, музей прыроды. Ням.-фаш. захопнікі загінулі 30 жыхароў вёскі. Помнік на брацкай магіле сав. воінаў Айч. вайны.

КАНА, японская складовая азбука. Існуе дзве графічныя формы — катакана і хірагана. Вынайдзена ў 8 ст. на аснове графічнага скарачэння кітайскіх іерогліфаў. Сістэма яп. пісьма — мяшанае іерогліф-літарнае пісьмо.

Алфавіт К. да 1946 склаўся з 48 знакаў, якія абазначалі 5 галосных, паўгалосны і склады з зычных — глухіх і санорных — у спалучэнні з галоснымі. Знакаў было 51, потым 3 адпалі, 2 выключаны паводле рэформы 1946. Сучаснае гукавое значэнне некат. літар не супадае з старажытным.

КАНАВА, вёска ў Баханскім с/с Хоцімскага р-на Магілёўскай вобл. Цэнтр калгаса імя Карла Маркса. За 14 км на З ад Хоцімска, 181 км ад Магілёва, 32 км ад чыг. ст. Камунары. 273 ж., двароў 96 (1971). Пач. школа, Дом культуры, б-ка, фельч.-ак. пункт, магазін. Каля вёскі (0,4 км) помнік 91 земляку, якія загінулі ў Вял. Айч. вайну.

КАНАВАКАПАЛЬНІК, самаходная машына, прычапная прылада ці навіясное абсталяванне

да трактара, прызначаныя капаць каналы. Выкарыстоўваюцца на асушцы балотаў, буд-ве арашальных сістэм, стужачных падмуркаў, пракладкі трубаправодаў, кабельных ліній сувязі, стварэнні дрэнажных сістэм і інш. Паводле тыпу рабочага органа падзяляюцца на К. з пасугным рабочым органам (плужніц) і з актыўным. Першыя капаюць каналы з паярочным сячэннем да 1 м² і глыб. да 1,2 м, другімі — з сячэннем больш за 1 м². Плужніцы бываюць ад-

на і двухадвальныя. Актыўны рабочы орган К. — фрэза з інерцыйнай разгрузчай ці трагійнай разгрузкай грунту. Самымі шырокаўжывымі экскаватары ратарныя, сярэня вага ці ланцуговага тыпу на гусенічным (ЭР-7А, ЭТН-123, ЭТ-124 і інш.) і фрэзерныя. Яны робяць каналы за адзін праход. Грунт ваецца стужачным транспарцірам ці фрэзай. Яны тыпу К. ствараюцца на Беларусі ў «Меліярамаш», у Цэнтр. НДІ механізацыі і трыфікацыі с. гасп. нечарназёмнай зоны Мазырскага в-дзё меліярацыйных машын.

Літ.: Машыны для строітельства и осушительных каналов, М., 1969.

І. І. Леановіч

КАНАВАЛАЎ Дзмітрый Пятровіч [10.10.1856, с. Іванаўцы Верхнедніпроўскага павета Екацярынаслаўскай губ. — 6.1.1929], саветнік хімік. Акад. АН СССР (1923, чл. кар. 1924). Адзін з заснавальнікаў хім. тэорыі раствараў. Класіфіцыраваў заледаванні К. па пругкасці і раствараў (законы К.) — аснове ў разліку іні вадкіх сумесей перагонкаю. Унёў пачаткі актыўнай паверхні, што спрыяла развіццю тэорыі гетэрагеннага каталізу.

Тэ.: Об упругости пара растворов, 3 том, 1928.

Літ.: Соловьев Ю. П. и Кининев А. Д. Дмитрий Петрович Коновалов. 1856—1929, М., 1929.

КАНАВАЛАЎ Міхаіл Сямёнавіч (п. 1911 г. Каломна Маскоўскай губ.), удзельнік вайны на Беларусі ў Айч. вайну. Герой Сав. Саюза (1944). На фронце з 1941. Вызначыўся на фр. Віцебскай вобл. 25.6.1944 першы фарафрант Зах. Дзвіну каля в. Балбечча і з групай воінаў на плацдарме адбіў 2 контратакі праціўніка, гэтым садзейнічаў пераправе 2 палкоў 26.6.1944 з аддзяленнем, пераэвакуюшы дзяр. каля в. Пяцігорск, памог палку фарафранта р. Ула.

КАНАВАЛАЎ Павел Міхайлавіч [15.08.1906, в. Вочнема Кірылаўскага пан. Магілёўскай губ. — 19.6.1969], адзін з кіраўнікоў партыз. руху ў Мінскай вобл. ў Айч. вайну. З сяснян. З 1928 у Чырв. Арміі. У партыз. з ліст. 1941 — нам. камандзіра, нач. штаба атрада; з студз. 1943 да 18.6.1943 камандзір партызанскай брыгады № 37 імя А. Я. Парамыні Мінскай вобл. З снеж. 1943 у дэп. арміі. Пасля вайны на гасп. рабоце ў Мінску і ў Асіповіцкім р-не. Узнаг. 2 ордэнамі, медалямі.

КАНАВАЛАЎ Рыгор Васілевіч [п. 5.10.1912, в. Лагуны Гомельскага пав. Магілёўскай губ.], дзярж. дзеяч БССР. З сяснян. Чл. ЦК КПС з 1938. Скончыў Камуніст. ін-т журналістыкі імя Кірава ў Мінску (1939), ВПН пры ЦК КПСС (1956). Працаваў у газ. «Чырвоная Беларусь» (1933—34), Дзярж. выдавецтве БССР (1938—41). У Айч. вайну на Паўд.-Зах. фр. Інгградскім, 1-м Укр. франтах. З 1946 у атрадае ЦК КПБ: інструктар, заг. сектара, нам. заг. аддзела прапаганды і агітацыі. З 1950 нам. старшыні Дзярж. камітэта па рэдакцыйшчання і тэлебачанні пры Савета Міністраў БССР, з 1963 старшыня Дзярж. камітэта Савета Міністраў БССР па друку. Узнаг. 4 ордэнамі, медалямі.

КАНАВАЛАЎ Фёдар Фядулавіч (п. 1910 в. Булдыга Спаскага пав. Тамбоўскай губ.), удзельнік баёў на Беларусі ў Айч. вайну. І.